

Besede

20.05.2016. Buzet

DVJ „Duga“ Umag
Ester Jedrejčić

Projekt: Istra u očima djece

- ▶ Tema: Zavičajni govor našeg kraja
- ▶ Kulturni korijen područja na kojem žive djeca temeljni je element u procesu oblikovanja djeteta, početna točka za širenje spoznaja.
- ▶ Upoznavanjem rada i stvaralaštva naših predaka, njihovih alata i oruđa koje nalazimo po kućama, dvorištima i muzejima te narječja kojima govore, možemo shvatiti važnost rada ljudi, njihovo žrtvovanje i muku. Na taj način djeci predočiti povezanost, suživota čovjeka i zemlje koji karakterizira našu prošlost.

Glavni cilj projekta:
razvijanje senzibiliteta za upoznavanje tradicije zavičaja i
očuvanja baštine

► **Cilj u zavičajnoj nastavi**

upoznavanje hrvatskog narječja našeg područja kroz izabrane tekstove, stihove, pjesme

upoznavanje tradicionalnog načina života kroz posjete etnološkom muzeju, odlaskom na seosko gospodarstvo, šetnje našim gradom,

► **Cilj u razvoju osobnih vještina i odnosa**

razvijati osjećaj pripadanja u odnosima sa drugima i svojim zavičajem

razvijanje sposobnosti za stvaranje veza (komunikacija, logično razmišljanje)

usvajanje novih znanja kroz pozitivna iskustva

razvoj zajedništva i suradnje u grupi

jačanje dječje samosvijesti

Plan aktivnosti

- ▶ omogućiti susret s govornicima tradicionalnog govora-odlazak na selo
- ▶ organizirati posjete u SDB (gosp. Gordana koja govori po domaći)
- ▶ upoznati djecu s tekstovima na narječju (kroz duhovite i zanimljive priče , stihove, pjesme, brojalice)
- ▶ poticati djecu na kreativno izražavanje : crtanje, pisanje, izrađivanje rječnika, crtanje slikovnica ,dramsko stvaralaštvo
- ▶ poticati djecu na govorno stvaralaštvo
- ▶ pjevati narodne pjesme, slušati glazbu
- ▶ u suradnji s roditeljima organizirati etnografsku zbirku u našoj sobi

Plan aktivnosti

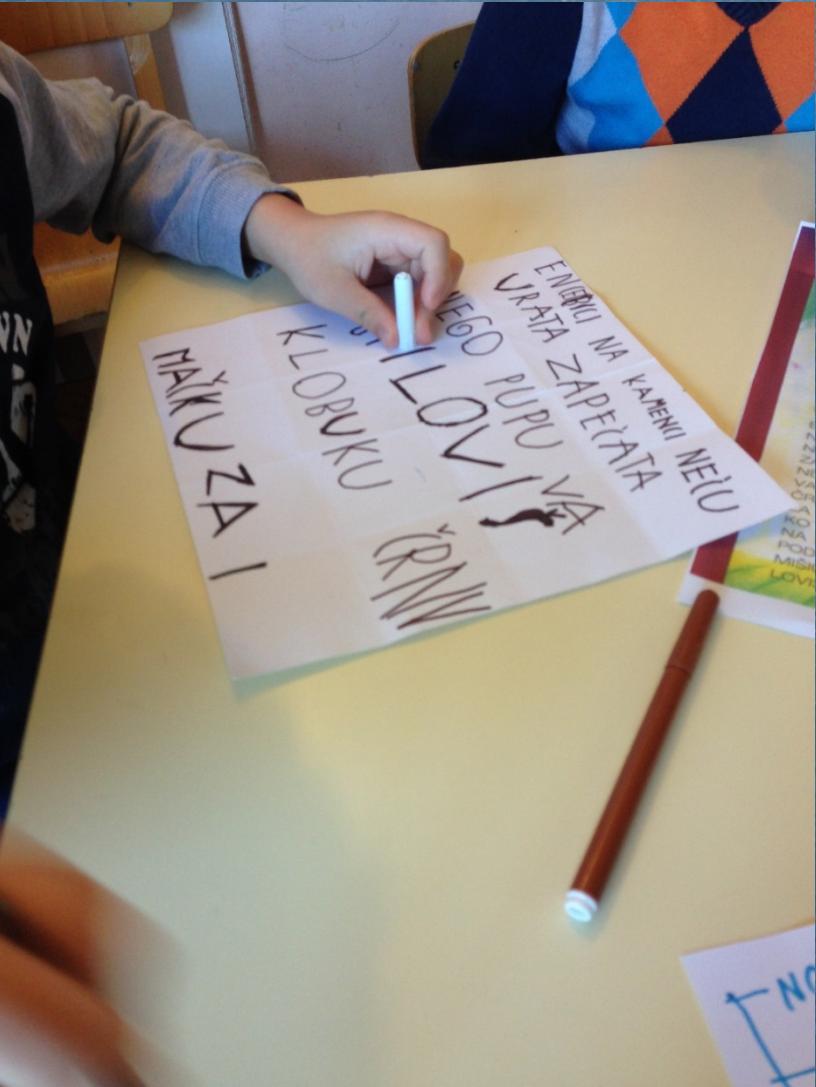
- ▶ donošenje „tajanstvenog“ predmeta
- ▶ upoznati djecu s tradicijskim igrama kao što su pljočkanje
- ▶ upoznati roditelje i u suradnji s njima organizirati tradicionalne maškare
- ▶ posjetiti etnološku zbirku muzeja u Bujama
- ▶ u suradnji s muzejom grada Umaga sudjelovati na radionici „Grbovi i mletačka ostavština za nove generacije“
- ▶ upoznati tradicijski ples Rašpa
- ▶ potaknuti djecu da se raspitaju i “donesu” u vrtić tradicijske riječi iz svojeg kraja

Aktivnosti i radionice

Crtanje i pisanje rječnika "Besede"

Besede crtanje i pisanje rječnika

Većina djece ima“ jako dobro uho „, i točno reproduciraju nove riječi i naglaske.

- ▶ Matija: Meni se sviđa riječ kobasice.
- ▶ Odgajatelj: U čemu je razlika ako kažemo kobasice ili kobasice?
- ▶ Matija: Kobasice se pišu duže a kobasice se pišu kraće.
- ▶ Šara: Di mi živimo tako i pričamo.
- ▶ Mia: Mi pričamo hrvatski a tako pričaju u starom gradu i selu.
- ▶ Noa: U našoj Hrvatskoj sam video ljudе koji pričaju talijanski arivederči i dobar dan, bon đorno.
- ▶ Alen: Kad ne bi pričali trebali bi pokazivati, onda ljudi ne znaju ništa šta im ko govori.
- ▶ Matija: Da bi pokazivali, djeca ne bi mogla čuti priču.

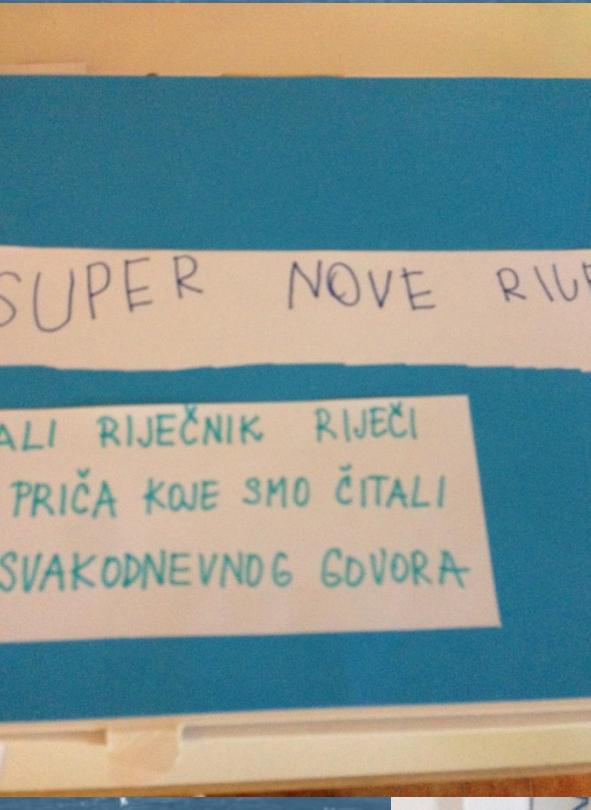
Posebno se djeci dopala priča
„Hudoba i popov sir“ – izrada scenografije za igru.

etnološki kutić

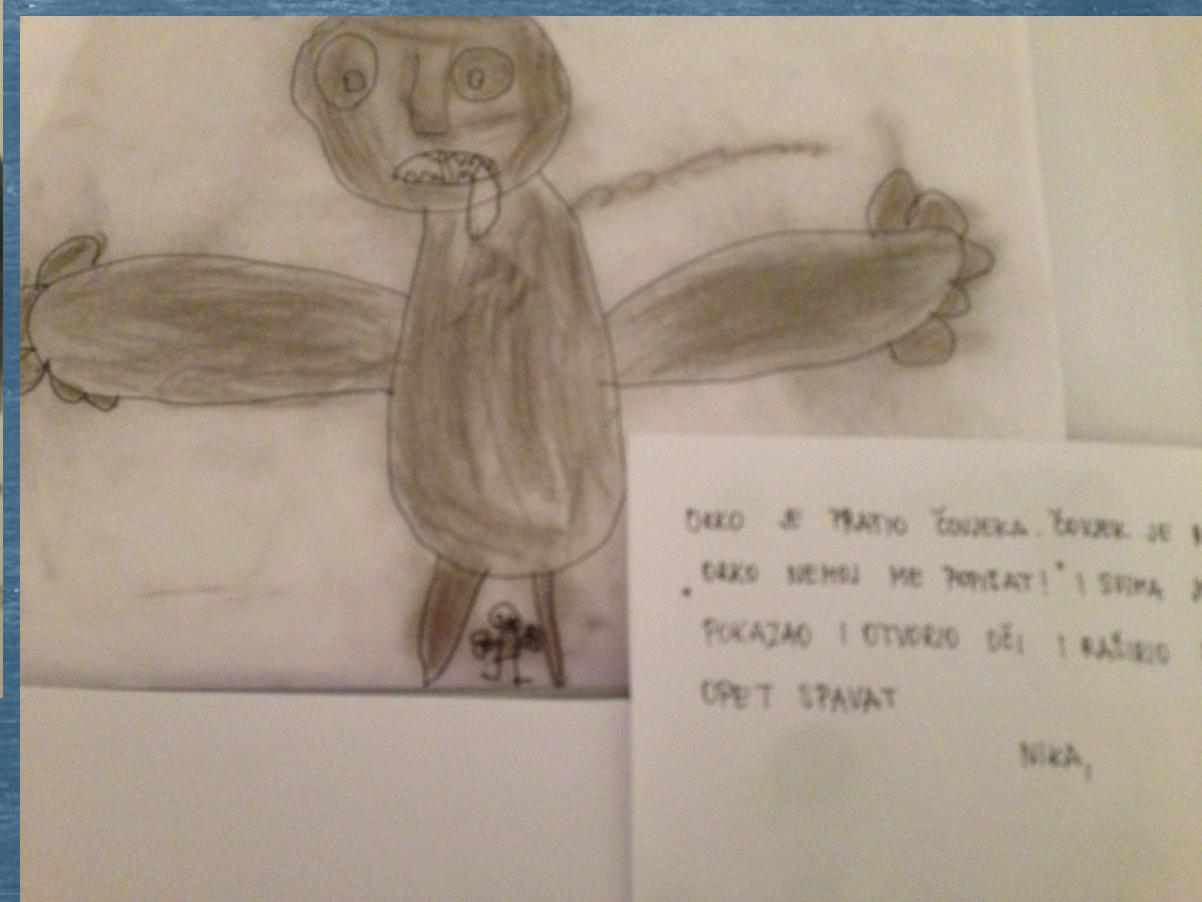
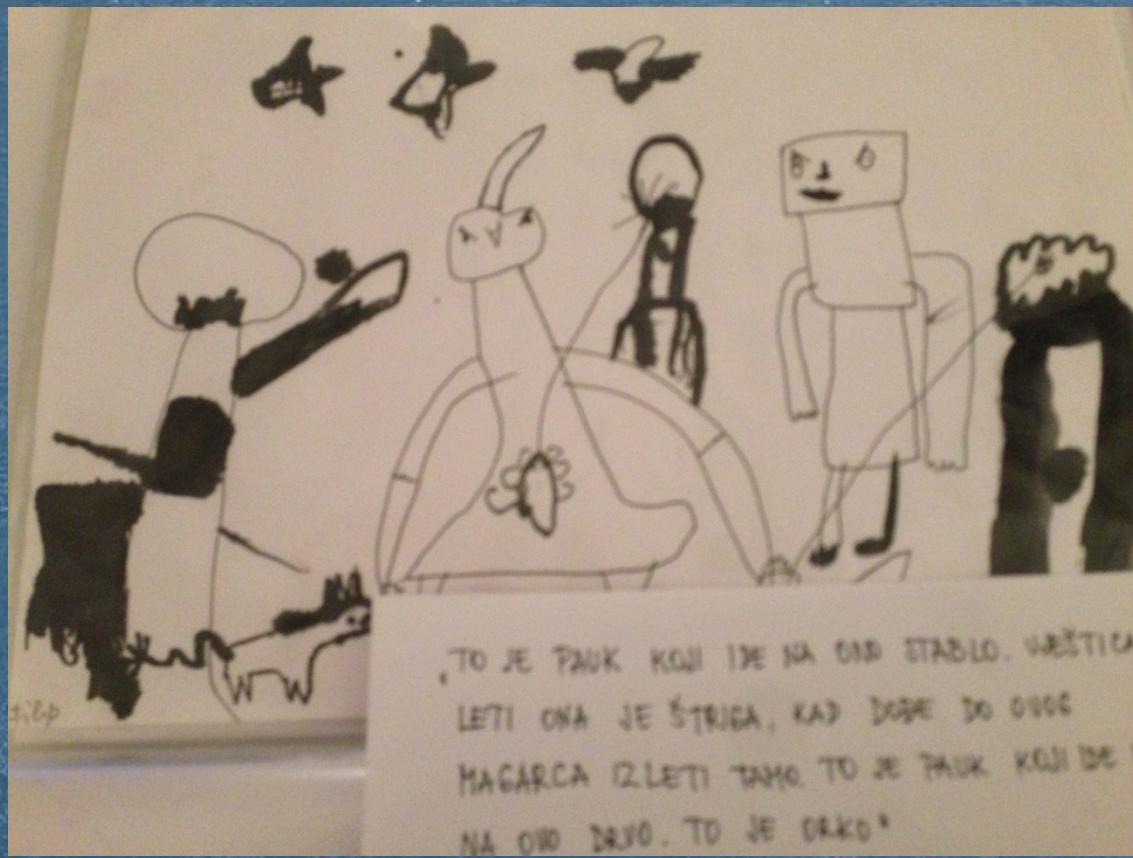
"super nove riječi"- igra s riječima na književnom jeziku i narječju

strašne priče o Orku
i vješticama, slikovnica sa sjenama

strašne priče o Orku i vješticama,

pločkanje

muzejski pedagog Barbara Banovac - radionica o grbovima našeg grada

ples rašpa

Evaluacija

Nakon prijave na ovaj projekt nailazim na niz dilema kao što su: kako započeti?, da li će to zanimati djecu?

Napravila sam malu analizu s djecom i otkrila da samo dvoje njih ima djedove i bake s našeg područja, a to znači da je većini njih ovo narječje nepoznato.

Da bi djecu što više zainteresirala odlučujem se za humor. Nalazim duhovite, smiješne tekstove s elementima apsurda kakve i jesu narodne priče.

Djeca su sa zanimanjem sudjelovala u aktivnostima. U prepričavanju priča ili pričanju svojih, nisu se puno koristili narječjem o kojem smo govorili, osim naziva, imena i nekih općih imenica (tovar, postole, štriga...). Neobično im je bilo što je u narodnim pričama jezik slobodniji (Nika: Ima prostih rječi, oni kažu šturlo to je glup, mi ne kažemo to.)

hvala

